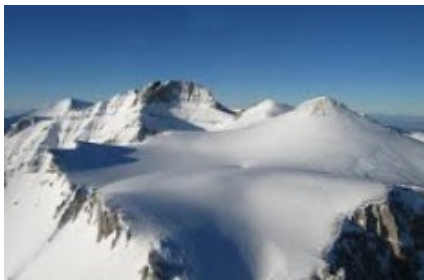

Όρος Όλυμπος

40.086, 22.3585

Μεγαλοπρεπής, επιβλητικός, παρατηρητής εδώ και αιώνες πιο ψηλά από όλους της ζωής χαμηλά στις πεδιάδες και τις ακτές, ο Όλυμπος υψώνεται πάνω από το Λιτόχωρο, ενώνοντας τις κορυφές του με τον ουρανό και αφήνοντας τους μύθους να κυλήσουν στις πλαγιές, να περιπλανηθούν στα δάση και τις χαράδρες, για να συναντήσουν την ιστορία, αλλά και τη φυσική ομορφιά.

Το μυθικό αυτό βουνό είναι το υψηλότερο της Ελλάδας (2.917 μ.), στα όρια της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας. Στις κορυφές του η ελληνική φαντασία τοποθέτησε την κατοικία των δώδεκα θεών της αρχαιότητας και χαμηλότερα, την κατοικία των Μουσών, των προστάτιδων των καλών τεχνών. Παντού, σε κάθε σημείο του, η Φύση πρόσφερε απλόχερα τις χάρες της.

Ο Όλυμπος - που, σύμφωνα με τις διάφορες εκδοχές των γλωσσολόγων σημαίνει: ουρανός, ψηλό βουνό, ολόλαμπής (ολόλαμπρος, ολόλευκος), υψίστη δύναμη - αποτελεί εκτεταμένο συμπαγή ορεινό όγκο, με πολλές κορυφές πολύ πάνω από τα 2.000 μ. (Μύτικας 2.917 μ., Στεφάνι 2.909 μ., Άγιος Αντώνιος 2.817 μ., Προφήτης Ηλίας 2.803 μ., Καλόγερος 2.701 μ.).

Έχει ανακηρυχθεί από το 1938 εθνικός δρυμός για τους γεωλογικούς σχηματισμούς του, αλλά και την πανίδα και τη χλωρίδα του, με πολλά σπάνια είδη. Έχει, επίσης, ανακηρυχθεί από το 1975 αρχαιολογικός και ιστορικός τόπος, ενώ το 1981 η ΟΥΝΕΣΚΟ τον χαρακτήρισε ως διατηρητέο τμήμα της παγκόσμιας βιόσφαιρας.

Ανάλογα με τη χλωρίδα διακρίνεται σε τρεις ζώνες:

- Η πρώτη περιλαμβάνει τους πρόποδες μέχρι τα 800 μ., όπου καλλιεργούνται κυρίως αμπέλια, ελιές και οπωροφόρα δέντρα, αλλά και φύονται πολλά πλατύφυλλα αειθαλή - βελανιδιές, καστανιές και κουμαριές.
- Η δεύτερη, από τα 800 μ. έως τα 1.800 μ., είναι δασική, με οξυές, έλατα και ορεινά κωνοφόρα χαμηλότερα και με ψυχρόβια κωνοφόρα ψηλότερα.
- Η τρίτη, από τα 1.800 μ. και πάνω, είναι αλπική, με ασθενή ποώδη βλάστηση με σπάνια είδη, εικοσιτρία από τα οποία συναντώνται μόνο στον Όλυμπο.

Πόλος έλξης για τον φυσιολάτρη και τον πεζοπόρο, ο Όλυμπος αποτελεί σταθερή πρόκληση για τον ορειβάτη. Η ψηλότερη κορυφή του, ο Μύτικας, κατακτήθηκε στις 2 Αυγούστου 1913 από τους Ελβετούς Φρεντερίκ Μπουασσονά (Frederic Boissonas), φωτογράφο και εκδότη, και Ντανιέλ Μπο-Μποβύ (Daniel Baud-Bovy), συγγραφέα και τεχνοκριτικό, με οδηγό τον Λιτοχωρίτη κυνηγό Χρήστο Κάκαλο, που έγινε αργότερα ο πρώτος επίσημος οδηγός του Ολύμπου.

Οι αναβάσεις συνεχίστηκαν και συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό. Πεζοπόροι, επιστήμονες και ορειβάτες αναζητούν αυτό, που μπορεί να προσφέρει στον καθένα το ολόλαμπρο ουράνιο ψηλό βουνό. Τη φυγή από την καθημερινότητα, τη γνώση για την ιστορία και τη ζωή, την περιπέτεια. Χωριστά, αλλά και όλα μαζί με συνδυασμούς, που μόνον η ανέπαφη Φύση μπορεί να επιτύχει.

Αφετηρία για τις αναβάσεις το Λιτόχωρο, όπου έχουν έδρα ο Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος (ΕΟΣ), μέλος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Ορεβασίας και Αναρρίχησης, και ο Σύλλογος Ελλήνων Ορειβατών (ΣΕΟ) Λιτοχώρου. Το γραφείο πληροφοριών του Δήμου και δύο σύλλογοι, παρέχουν όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την περιοχή του Λιτοχώρου, για την ανάβαση στον Όλυμπο, αλλά και βοηθούν σε διάφορα θέματα, όπως η ανεύρεση οδηγών, ή και αγωγιατών, για όσους θέλουν να χρησιμοποιήσουν ζώα.

Περίληψη

Σκοπός: Εκδρομή	Τύπος: Αξιοθέατα	Χώρα: Greece
Πόλη: Κατερίνη		